

I UVOD

Ličnost jedan je od osnovnih pojmova psihologije koji se odnosi na neponovljiv, relativno čvrsto integrisan, stabilan i kompleksan psihički sklop osobina, koji određuje karakteristično i dosljedno ponašanje individue. U te karakteristike spadaju intelektualne sposobnosti, sistem vrijednosti, motivi, emocije, ciljevi i namjere, način ponašanja...

Ličnost je dinamička struktura koju čini sistem međusobno povezanih crta (sposobnosti, temperamenta, karaktera), motiva, vrijednosti, stavova i dr. Uopšteno, ličnost označava organizaciju individualnih karakteristika čovjeka na osnovu koje se svaki pojedinac razlikuje od svih ostalih.

Prema psihoanalizi, ličnost je složen strukturalni i dinamički sistem koji obuhvata veći broj podsistema ili instanci. Zato se psihoanaliza orijentiše na specifično dubinsko razmatranje nesvjesnih slojeva ličnosti i, kao i na izučavanje dinamike razvoja, uključujući, pored normalnih, i patološke posljedice disharmoničnog razvoja.

Ljudi su slični, jer im je zajednička ljudska situacija i njoj svojstvene egzistencijalne dihotomije; oni su jedinstvena bića na onaj specifičan način, na koji rješavaju svoj ljudski problem. Beskrajna raznolikost ličnosti sama po sebi karakteristična je za ljudsko postojanje.

Pod ličnošću podrazumijevamo sveukupnost naslijeđenih i stečenih psihičkih svojstava koja karakterišu nekog pojedinca i čine ga jedinstvenim. Razlika između naslijeđenih i stečenih svojstava u cijelosti je sinonimna sa razlikom između temperamenta, nadarenosti i svih konstitucionalno datih psihičkih svojstava, sa jedne, i karaktera sa druge strane.

Sama riječ ličnost (persona) potiče od latinske riječi **persona** koja je označavala masku koju su glumci nosili u starogrčkoj drami. Danas ličnost označava ponašanje osobe, društvenu ulogu, šarm, popularnost...